

מסע האי המטחון:
קריאה ב'לכריה השני'

מבט 6

פרופ' נועם מלרתי
וטמא אלא, אואס

מבט כללי

□ חטיבה א: פרקים ט-יא

- [א.1] ט 8-1: חורבן אלוים
- [א.2] ט 17-9: יסועה אירושלים
- [א.3] י 2-1: בקשת עס (?)
- [א.4] י 12-3: ניצחון במלחמה וקיבוץ נדחי ישראל
- [א.5] יא 3-1: חורבן אדירים
- [א.6] יא 17-4: נבואת הרוצים, חלק א

□ חטיבה ב: פרקים יב-יד

- [ב.1] יב 1-1: צרור נבואות "ביום ההוא"
- [ב.2] יב 9-7: נבואת הרוצים, חלק ב (?)
- [ב.3] יד: צרור נבואות "ביום ההוא"

שני צדקות של נבואות "ביום ההוא"

צדוק שני
(יד)

[3.ב] יד: צרור שני

[פרק יד] 1 הנה יוסבא ליהוה וחלק שללך בקרבך: 2 ואספתי את כל־הגוים | אל־ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשפו הבתים והנשים תשגלנה (תשכבנה) ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן־העיר: 3 ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב: 4 ועמדו רגליו ביום־ההוא על־הר הזיתים אשר על־פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו־נגבה: 5 ונסתם גיא־הרי כי־גיע גי־הרים אל־אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך־יהודה ובא יהוה אלהי כל־קדשים עמך: 6 והיה ביום ההוא לא־יהיה אור יקרות יקפאון (וקפאון): 7 והיה יוסבאחד הוא יודע ליהוה לא־יום ולא־לילה והיה לעת־ערב יהיה־אור: 8 והיה | ביום ההוא יצאו מים־חיים מירושלם חצים אלהים הקדמוני וחצים אלהים האחרון בקיץ ובחרף יהיה: 9 והיה יהוה למלך על־כל־הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: 10 יסוב כל־הארץ בערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד־מקום שער הראשון עד־שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: 11 וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח: [[ס]] 12 וזאת | תהיה המגפה אשר יגף יהוה את־כל־העמים אשר צבאו על־ירושלם המק | בשרו והוא עמד על־רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפייהם: 13 והיה ביום ההוא תהיה מהומת־יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על־יד רעהו: 14 וגם־יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל־הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד: 15 וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל־הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת: 16 והיה כל־הנוטר מכל־הגוים הבאים על־ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את־חג הסכות: 17 והיה אשר לא־יעלה מאת משפחות הארץ אל־ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם: 18 ואם־משפחת מצרים לא־תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את־הגוים אשר לא יעלו לחג את־חג הסכות: 19 זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל־הגוים אשר לא יעלו לחג את־חג הסכות: 20 ביום ההוא יהיה על־מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח: 21 והיה כל־סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל־הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא־יהיה כנעני עוד בבית־יהוה צבאות ביום ההוא: 4

[3.ב] יד: צרוך שני

[פרק יד] 1 הנה יוסבא ליהוה וחלק שללך בקרבך: 2 ואספתי את כל־הגוים | אל־ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה (תשכבנה) ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן־העיר: 3 ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב: 4 ועמדו רגליו ביום־הוא על־הר הזיתים אשר על־פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו־נגבה: 5 ונסתם גיא־הרי כי־גיע גי־הרים אל־אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך־יהודה ובא יהוה אלהי כל־קדשים עמך: 6 **והיה ביום ההוא** לא־יהיה אור יקרות יקפאון (וקפאון): 7 והיה יוסבאחד הוא יודע ליהוה לא־יום ולא־לילה והיה לעת־ערב יהיה־אור: 8 **והיה | ביום ההוא** יצאו מים־חיים מירושלם חצים אלהים הקדמוני וחצים אלהים האחרון בקיץ ובחרף יהיה: 9 והיה יהוה למלך על־כל־הארץ **ביום ההוא יהיה** יהוה אחד ושמו אחד: 10 יסוב כל־הארץ בערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד־מקום שער הראשון עד־שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: 11 וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח: [[ס]] 12 וזאת | תהיה המגפה אשר יגף יהוה את־כל־העמים אשר צבאו על־ירושלם המק | בשרו והוא עמד על־רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם: 13 **והיה ביום ההוא** תהיה מהומת־יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על־יד רעהו: 14 וגם־יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל־הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד: 15 וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל־הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת: 16 והיה כל־הנוטר מכל־הגוים הבאים על־ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את־חג הסכות: 17 והיה אשר לא־יעלה מאת משפחות הארץ אל־ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם: 18 ואם־משפחת מצרים לא־תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את־הגוים אשר לא יעלו לחג את־חג הסכות: 19 זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל־הגוים אשר לא יעלו לחג את־חג הסכות: 20 **ביום ההוא יהיה** על־מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח: 21 והיה כל־סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל־הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא־יהיה כנעני עוד בבית־יהוה צבאות **ביום ההוא:**

ירושלים נופת מצור; האף נחם באויים

[פרק יד] 1 הנה יום-בא ליהוה

וְחָלַק שְׁלֵלָד בְּקִרְבֵּד:

2 וְאַסְפֵּתִי אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם | אֶל-יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה

וְנִלְכְּדָה הָעִיר

וְנִשְׁסוּ הַבָּתִּים

וְהַנָּשִׁים תִּשְׁגַּלְנָה (תִּשְׁכַּבְנָה)

וַיֵּצֵא חֲצֵי הָעִיר בַּגּוֹלָה

וַיִּתֶּר הָעָם לֹא יִכָּרֵת מִן-הָעִיר:

3 ויצא יהוה

וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם הָהֵם כִּי־וּם הִלְחֲמוּ בַיּוֹם קָרָב:

4 וְעָמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם-הַהוּא עַל-הַר הַזֵּיתִים

אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יְרוּשָׁלַם מִקֶּדֶם

וְנִבְקַע הַר הַזֵּיתִים מִחֲצִיֹּ מִזְרַחָה וְיָמָה גֵּיא גְדוֹלָה מְאֹד

וּמִשׁ חֲצֵי הָהָר צְפוֹנָה וְחֲצִיֹּ-נִגְבָּה:

5 וְנִסְתָּם גֵּיא-הַרִי

כִּי-יָגִיעַ גֵּי-הָרִים אֶל-אֶצֶל

וְנִסְתָּם כַּאֲשֶׁר נִסְתָּם מִפְּנֵי הָרַעַשׁ בַּיּוֹם עֲזִיָּה מִלֶּד-יְהוּדָה

וּבֹא יְהוָה אֱלֹהֵי כָּל-קְדָשִׁים עִמָּד:

ירושלים נופאת מצור; האף נחמס באויים

צמוס k

דברי עמוס אשר-היה בנקדים מתקוע אשר
חזה על-ישראל בימי | עזיה מלך-יהודה
ובימי ירבעם בן-יואש מלך ישראל שנתים
לפני הרעש:

זה
הם כיום הלחמו ביום קרב:
יום-ההוא על-הר הזיתים
ירושלם מקדם

תים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד
וצי הרר צפונה וחציו-נגבה:

5 ונסתם גורי

כייגיע גיהרים אצל

ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך-יהודה
ובא יהוה אלהי כל-קדשים עמך:

ונשסו
והנשים תס
ויצא חצי העיר בגולה
ויתר העם לא יפרת מן-העיר:

מלכות אוליבה / אלריהו

מלכים ה, 16

דברי הימים ה, כו

1 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה
בן-אמציה מלך יהודה: 2 בן-שש עשרה שנה היה במלכו
וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו
מירושלם: 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר-עשה אמציהו
אביו:

4 רק הבמות לא-סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות:

3 בן-שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתים שנה מלך
בירושלם ושם אמו יכליהו (יכליהו) מן-ירושלם: 4 ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר-עשה אמציהו אביו: 5 ויהי לדרש
אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי דרשו
את-יהוה הצליחו האלהים:

6 ויצא וילחם בפלשתים ויפריץ את-חומת גת ואת חומת יבנה
ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: 7 ויעזרהו
האלהים על-פלשתים ועל-הערביים (הערבים) הישבים
בגור-בעל והמעונים: 8 ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו
עד-לבוא מצרים כי החזיק עד-למעלה:

9 ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על-שער הפנה ועל-שער הגיא
ועל-המקצוע ויחזקם: 10 ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות
רבים כי מקנה-רב היה לו ובשפלה ובמישור אפרים וכרמים
בהרים ובכרמל כי-אהב אדמה היה: [[ס]]

מלכות עוליהו/עלריהו

מלכים ב, 16

דברי הימים ב, כו

11 וַיְהִי לְעֲזִיָּהוּ חֵיל עֲשֵׂה מִלְחָמָה יּוֹצֵאֵי צָבָא לְגָדוּד בְּמִסְפָּר
פְּקֻדָּתָם בְּיַד יְעוּאֵל (יַעֲיָאֵל) הַסּוֹפֵר וּמַעֲשִׂיהוּ הַשּׁוֹטֵר עַל
יַד־חַנְנִיָּהוּ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ: 12 כָּל מִסְפָּר רְאֵשֵׁי הָאָבוֹת לְגִבּוֹרֵי
חֵיל אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: 13 וְעַל־יָדָם חֵיל צָבָא שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
אֶלֶף וְשִׁבְעַת אֲלָפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת עוֹשֵׂי מִלְחָמָה בְּכַח חֵיל לְעֶזֶר
לְמֶלֶךְ עַל־הָאוֹיֵב: 14 וַיִּכֶן לָהֶם עֲזִיָּהוּ לְכָל־הַצָּבָא מִגָּנִים
וּרְמָחִים וְכוּבָנִים וְשִׁרְיָנוֹת וְקִשְׁתוֹת וְלֹאבָנֵי קִלְעִים:
15 וַיַּעַשׂ | בִּירוּשָׁלַם חֲשִׁבְנוֹת מַחֲשָׁבֶת חוֹשֵׁב לְהִיזוֹת
עַל־הַמְּגִדְלִים וְעַל־הַפְּנּוֹת לִירוּאָ בַּחֲצִים וּבְאֲבָנִים גְּדֹלוֹת וַיֵּצֵא
שְׁמוֹ עַד־לְמֶרְחֹק בִּי־הַפְּלִיא לְהַעֲזֹר עַד כִּי־חָזַק:

מלכות עוזיהו/עזריהו

מלכים ב, 16

דברי הימים ב, כו

5 וינגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד-יום מתו וישב בבית החפשיית ויותם בן-המלך על-הבית שפט את-עם הארץ:

16 וכחזקתו גבה לבו עד-להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל-היכל יהוה להקטיר על-מזבח הקטרת: 17 ויבא אחרי עזריהו הכהן ועמו כהנים | ליהוה שמונים בני-חיל: 18 ויעמדו על-עזיהו המלך ויאמרו לו לא-לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני-אהרן המקדשים להקטיר צא מן-המקדש כי מעלת ולא-לך לכבוד מיהוה אלהים: 19 ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם-הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת: 20 ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל-הכהנים והנה-הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם-הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה: 21 ויהי עזיהו המלך מצרע | עד-יום מותו וישב בית החפשות (החפשיית) מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על-בית המלך שופט את-עם הארץ:

6 ויתר דברי עזריהו וכל-אשר עשה הלאהם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: 7 וישכב עזריה עם-אבתיו ויקברו אתו עם-אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו: [[פ]]

22 ויתר דברי עזיהו הראשונים והאחרנים כתב ישעיהו בן-אמוץ הנביא: 23 וישכב עזיהו עם-אבתיו ויקברו אתו עם-אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו: [[פ]]

מלכות עוליהו/עלריהו

מלכים ב, 16

דברי הימים ב, כו

11 ויהי לעזיהו חיל עשה מלחמה יוצאי צבא לגדוד במספר
פקדתם ביד יעואל (יעיאל) הסופר ומעשיהו השוטר על
יד-חנניהו משרי המלך: 12 כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל
אלפים ויש מאות: 13 ועל-ידם חיל צבא שלש מאות אלף
ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל לעזר למלך
על-האויב: 14 ויכן להם עזיהו לכל-הצבא מגנים ורמחים וכובעים
ושריגות וקשתות ולאבני קלעים: 15 ויעש | בירושלם חשבנות
מחשבת חושב להיות על-המגדלים ועל-הפנות לירוא בחצים
ובאבנים גדלות ויצא שמו עד-למרחוק כיהפליא להעזר עד
כיהזק:

5 וינגע יהוה את-המלך ויהי מצרע עד-יום מתו וישב בבית
החפשיית ויותם בן-המלך על-הבית שפט את-עם הארץ: 6
ויתר דברי עזריהו וכל-אשר עשה הלאהם כתובים
על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: 7 וישב עזריה
עם-אבתיו ויקברו אתו עם-אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו

11 תחתיו:

ירושלים נופלת מצור; האל נחם באויים

צוים k

דְּבַרֵי עַמּוֹס אֲשֶׁר־הָיָה בְּנִקְדִים מִתְּקוּעַ אֲשֶׁר
חָזָה עַל־יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו | עֲזִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה
וּבְיָמָיו יִרְבְּעִים בְּן־יֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שְׁנַתִּים
לִפְנֵי הָרַעַשׁ:

זֶה
זֶה הַיּוֹם כִּי יִסָּע הַלְחָמוֹ בְּיוֹם קָרָב:
יָוִם־הַהוּא עַל־הַר הַזֵּיתִים
יְרוּשָׁלַם מִקֶּדֶם

וְנִשְׁסוּ
וְהַנָּשִׁים תִּסְּרֹן
וַיֵּצֵא חֲצֵי הָעִיר בַּגּוֹלָה
וַיִּתֶּר הָעַם לֹא יִכָּרֵת מִן־הָעִיר:
וְנִסְתָּם
כִּי־יָגִיעַ גִּיְהָרִים אֶל־אֶצְלָי
וְנִסְתָּם כַּאֲשֶׁר נִסְתָּם מִפְּנֵי הָרַעַשׁ בְּיָמָיו עֲזִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה
וּבָא יְהוָה אֱלֹהֵי כָל־קְדָשִׁים עִמָּד:

וְנִסְתָּם כַּאֲשֶׁר נִסְתָּם מִפְּנֵי הָרַעַשׁ בְּיָמָיו עֲזִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה
וּבָא יְהוָה אֱלֹהֵי כָל־קְדָשִׁים עִמָּד:

ה'פוק סדר' הבר'אה

6 והיה ביום ההוא

לֹא־יִהְיֶה אֹר יְקָרוֹת יִקְפְּאוּ (וְקִפְּאוּ):

7 והיה יום-אחד

הוא יודע ליהוה

לֹא־יוֹם וְלֹא־לַיְלָה

וְהָיָה לְעַת־עָרֵב יִהְיֶה־אֹר:

8 והיה | ביום ההוא

יֵצְאוּ מִיַּם־חַיִּים מִירוּשָׁלַם

חֲצִיִם אֶל־הַיָּם הַקִּדְמוֹנִי וְחֲצִיִם אֶל־הַיָּם הָאַחֲרוֹן

בְּקִיץ וּבְחֶרֶף יִהְיֶה:

9 והיה יהוה למלך על-כל-הארץ

ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

ה'פ'א

6 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא

לֹא־יִהְיֶה אֹרֶךְ יְקָרוֹת יַקְפְּאוּן (ו)

7 וְהָיָה יוֹם־אֶחָד

הוּא יוֹדֵעַ לִיהוּה

לֹא־יוֹם וְלֹא־לַיְלָה

וְהָיָה לְעַת־עָרֵב יִהְיֶה־אֹרֶךְ:

8 וְהָיָה | בַּיּוֹם הַהוּא

יֵצְאוּ מִיַּם־חַיִּים מִירוּשָׁלַם

חֲצִיִּים אֶל־הַיָּם הַקִּדְמוֹנִי וְחֲצִיִּים אֶל־הַיָּם הָאַחֲרוֹן

בְּקִיץ וּבְחֶרֶף יִהְיֶה:

9 וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ

בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

ה'פוק סדר' הבר'אה

6 והיה ביום ההוא

לֹא־יִהְיֶה אֹר יְקָרוֹת יִקְפְּאוּ (וְקִפְּאוּ):

7 והיה יום-אחד

הוא יודע ליהוה

לֹא־יִזְמַח וְלֹא־לִילֵחַ

וְהָיָה לְעַתְּעָרָב יִהְיֶה־אֹר:

8 והיה | ביום ההוא

יֵצְאוּ מִיַּם־חַיִּים מִירוּשָׁלַם

חֲצִיִם אֶל־הַיָּם הַקֶּדְמוֹנִי וְחֲצִיִם אֶל־הַיָּם הָאַחֲרוֹן

בְּקִיץ וּבְחֶרֶף יִהְיֶה:

9 והיה יהוה למלך על-כל-הארץ

ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

ירושלים נבנית מחדש

10 יִסּוּב כָּל־הָאָרֶץ כְּעָרְבָה

מִגִּבְע לְרִמּוֹן נֶגֶב יְרוּשָׁלַם

וְרֵאמָה

וַיֵּשְׁבָה תַּחְתֶּיהָ לְמִשְׁעַר בְּנֵימָן עַד־מְקוֹם שַׁעַר הָרֵאשׁוֹן עַד־שַׁעַר הַפְּנִים

וּמִגְדַל חֲנַנְיָאֵל עַד יְקָבִי הַמֶּלֶךְ:

11 וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ

וַחֲרָם לֹא יִהְיֶה־עוֹד

וַיֵּשְׁבָה יְרוּשָׁלַם לְבִטָּח: [[ס]]

ירושלים נבנית מחדש

10 יִסּוּב כָּל־הָאָרֶץ כְּעֶרְבָה

מִגִּבְעַת לְרִמּוֹן נֹגֵב יְרוּשָׁלַם

וְרֵאמָה

וַיֵּשְׁבָה תַּחְתֶּיהָ לְמִשְׁעַד בְּנֵי־מִקּוֹת

וּמִגְדַל חֲנַנְאֵל עַד יְקָבִי הַמֶּלֶךְ

11 וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ

וְחָרָם לֹא יִהְיֶה־עוֹד

וַיֵּשְׁבָה יְרוּשָׁלַם לְבִטָּח: [[ס]]

מלכים ב, כד

8 וַיָּבֵא אֶת־כָּל־הַכֹּהֲנִים מֵעָרֵי יְהוּדָה

וַיִּטַּמֵּא אֶת־הַבָּמֹת אֲשֶׁר קִטְרוּ־שָׁמָּה

הַכֹּהֲנִים מִגִּבְעַת עַד־בְּאֵר שֶׁבַע

יהושע 16

20 זֹאת נִחְלַת מִטָּה בְּנֵי־יְהוּדָה

לְמִשְׁפַּחְתָּם: [...] 32 וּלְבָאוֹת וְשִׁלְחִים

וְעֵיז וְרִמּוֹן כָּל־עָרִים עֶשְׂרִים וַחֲשֵׁעַ

וְחִצְרֵיהֶן:

ירושלים נבנית מחדש

10 יִסּוּב כָּל־הָאָרֶץ כְּעָרְבָה
מִגִּבְע לְרִמּוֹן נֶגֶב יְרוּשָׁלַם
וְרָאָמָה

וַיֵּשְׁבָה תַחְתֶּיהָ לְמִשְׁעַר בְּנִימָן עַד־מְקוֹם שַׁעַר הָרֵאשׁוֹן עַד־שַׁעַר הַפְּנִים
וּמִגְדָּל חֲנַנְיָאֵל עַד יְקָבִי הַמֶּלֶךְ:

11 וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ

וְחָרַם לֹא יִהְיֶה־עוֹד

וַיֵּשְׁבָה יְרוּשָׁלַם לְבִטָּח: [[ס]]

ירמיה כ"א

37 הִנֵּה יָמַי (בָּאִים) נֹאֲס־יְהוָה וְנִבְנְתָה
הָעִיר לִיהוָה מִמִּגְדָּל חֲנַנְיָאֵל שַׁעַר הַפְּנָה:

כִּיקָוֹן כְּאוֹיִבִים מִחוּץ וּמִבֵּית מִבֵּית

12 וְזָאת | תְּהִיָּה הַמִּגָּפָה
אֲשֶׁר יִגָּף יְהוָה אֶת־כָּל־הָעַמִּים
אֲשֶׁר צְבִאוֹ עַל־יְרוּשָׁלַם
הַמֶּקֶד | בְּשָׂרוֹ
וְהוּא עֹמֵד עַל־רַגְלָיו
וְעֵינָיו תִּמְקָנָה בְּחִרְיָהוֹן
וּלְשׁוֹנוֹ תִּמְקֵם בְּפִיהֶם:

13 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא

תְּהִיָּה מִהוֹמַת־יְהוָה רַבָּה בָּהֶם
וְהַחֲזִיקוּ אִישׁ יָד רֵעֵהוּ
וְעָלְתָה יָדוֹ עַל־יָד רֵעֵהוּ:
14 וְגַם־יְהוּדָה תִּלְחַם בְּיְרוּשָׁלַם
וְאֶסֶף חֵיל כָּל־הַגּוֹלִים סָבִיב
זֶהָב וְכֶסֶף וּבָגָדִים לָרַב מְאֹד:

15 וְכֵן תְּהִיָּה מִגַּפַּת הַסּוֹס הַפָּרָד הַגָּמֵל וְהַחֲמֹר
וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּמַּחֲנוֹת הַהֵמָּה
כַּמִּגָּפָה הַזֹּאת:

שרידי האויים צולפים לראש הסוכות

16 וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתֵר מִכָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלַם
וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת
וְלַחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת:

17 וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחֹת הָאָרֶץ אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת
וְלֹא עֲלִיהֶם יִהְיֶה הַגִּשָׁם:

18 וְאִם־מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא־תַעֲלֶה וְלֹא בָּאָה וְלֹא עֲלִיהֶם
תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגַּף יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת:

19 זֹאת תִּהְיֶה חֲטָאת מִצְרַיִם וְחֲטָאת כָּל־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת:

שרידי האויים צולפים לראש הסוכות

16 וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתֵר מִכָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלַם
וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת

וְלַחַג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת:

17 וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחַת הָאָרֶץ אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת

וְלֹא עֲלִיָּהֶם יְהִי־הַגָּשָׁם:

18 וְאִם־מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא

וְלֹא עֲלִיָּהֶם תְּהִי־הָ

אֲשֶׁר יִגַּף יְהוָה אֶל

אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ

19 זֹאת תְּהִי־הָ

אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחַג אֶת־חַג

שנה, ראש השנה א, ב

בארבעה פרקים העולם נדון:

בפסח על התבואה,

בעצרת על פירות האילן,

בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו כבני מרון [...],

ובחג נידונין על המים

שרידי האויים צולפים לראש הסוכות

16 וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתֵר מִכָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלַם
וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת
וְלַחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת:

17 וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחַת הָאָרֶץ אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת
וְלֹא עֲלִיהֶם יִהְיֶה הַגָּשֶׁם:

18 וְאִם־מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא־תַעֲלֶה וְלֹא בָּאָה וְלֹא עֲלִיהֶם
תִּהְיֶה הַמַּגָּפָה אֲשֶׁר יִגַּף יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת:

19 זֹאת תִּהְיֶה חֲטָאת מִצְרַיִם וְחֲטָאת כָּל־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת:

התקדשות ירושלים והמקדש

20 **ביום ההוא יהיה** על-מַצְלוֹת הַסּוֹס קֹדֶשׁ לַיהוָה
וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבַיִת יְהוָה כַּמִּזְבְּקִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ:
21 וְהָיָה כָּל-סִיר בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת
וּבָאוּ כָּל-הַזְּבָחִים
וּלְקַחוּ מֵהֶם
וּבְשָׁלוּ בָהֶם
וְלֹא-יְהִי כִנְעָנִי עוֹד בְּבַיִת-יְהוָה צְבָאוֹת **בְּיוֹם הַהוּא:**

נחמיה ח

1 וַיֵּאָסְפוּ כָּל־הָעָם כָּאִישׁ אֶחָד אֶל־הַרְחֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ לְעֹזְרָא הַסֹּפֵר לְהֵבִיא אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל: 2 וַיָּבִיא עֹזְרָא הַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקְּהָל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכָל מִבֵּין לְשֹׁמֵעַ בַּיּוֹם אֶחָד לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי: 3 וַיִּקְרָא־בוּ לִפְנֵי הַרְחֹב אֲשֶׁר | לִפְנֵי שַׁעַר־הַמַּיִם מִן־הָאֹר עַד־מַחְצִית הַיּוֹם נִגְדוּ הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַמְּבִינִים וְאֹזְנֵי כָּל־הָעָם אֶל־סֵפֶר הַתּוֹרָה: [...] 13 וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי נֶאֱסְפוּ רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְכָל־הָעָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֶל־עֹזְרָא הַסֹּפֵר וּלְהַשְׁכִּיל אֶל־דְּבַרֵי הַתּוֹרָה: 14 וַיִּמְצְאוּ כָּתוּב בַּתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּסֹּכּוֹת בַּחֹג בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי: 15 וְאֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל־עָרֵיהֶם וּבִירוּשָׁלַם לֵאמֹר צֵאוּ הָהָר וְהִבִּיאוּ עֲלֵי־זֵית וְעֲלֵי־עֵץ שֶׁמֶן וְעֲלֵי הַדָּס וְעֲלֵי תְּמָרִים וְעֲלֵי עֵץ עֵבֶת לַעֲשׂוֹת סֹכֶת כַּכָּתוּב: [[פ]] 16 וַיֵּצְאוּ הָעָם וַיָּבִיאוּ וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם סֹכּוֹת אִישׁ עַל־גֹּגֹו וּבַחֲצֵרֵיהֶם וּבַחֲצֵרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים וּבַרְחֹב שַׁעַר הַמַּיִם וּבַרְחֹב שַׁעַר אֶפְרַיִם: 17 וַיַּעֲשׂוּ כָּל־הַקְּהָל הַשְּׁבִיִּם מִן־הַשְּׁבִי | סֹכּוֹת וַיֵּשְׁבוּ בַּסֹּכּוֹת כִּי לֹא־עָשׂוּ מִימֵי יְשׁוּעַ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַהוּא וַתְּהִי שִׂמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד: 18 וַיִּקְרָא בְּסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים יוֹם | בַּיּוֹם מִן־הַיּוֹם הַרְאִשׁוֹן עַד הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן וַיַּעֲשׂוּ־חֹג שִׁבְעַת יָמִים וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֵרַת כַּמִּשְׁפָּט: [[פ]]

סיכום

- **אחזות ספרותית:** נבואה אחת או צרור נבואות?
- **נושאים:** מלחמה על ירושלים, רצח ההר הזיתים, מלכה, עלייה לראש הסוכות, התקדשות ירושלים
- **רקע היסטורי:** ימי שיבת ציון (לכל המקדש)
- **מבט:** אסכולות